

Kirkonpellon Pallokerho ry, toimintakertomus vuodelta 2005

KPPK:n toiminta vuonna 2005 jatkui jälleen lähestulkoon edellisvuosien malliin. Rekisteröityjä pelaajia oli seuramme kirjoissa 34, heistä muutama oli kuitenkin ns. ”haamujäsen” eli jäsenmaksun maksaminen oli lähes ainoa aktiviteetti KPPK:hon päin. Kevät- ja kesäharjoituksissa kävi kuitenkin kohtalaisesti porukkaa ja molemmat joukkueet säilyivät jälleen sarjoissaan, ykkösjoukkue tosin varsinaisen ”pitkän kaavan” kautta. Läpi talven Maunulan yhteiskoululla pidetyssä sisäfutisvuorossa oli taas aivan riittävästi osanottajia.

Kevät-Cupissa meillä ei tällä kerralla ollut osaa eikä arpaa, tuloksena olivat selvät 0-5 ja 0-4 tappiot FC Degistä ja Grumsetia vastaan. Ykkösen valmennustehtävät oli annettu jälleen venäläiseen tyyliin troikan Jauhiainen - Rinta-Huumo - Vauhkonen tehtäväksi mutta esim. Tuukka joutui jäämään kuvioista pois jo alkumetreillä. Jo useina vuosina ongelmana ollut pelaajien satunnainen ja usein jopa vähäinen mielenkiinto otteluita kohtaan oli ilmeisesti jälleen syynä melko vaihteleviin tuloksiin, jotka huipentuivat 1.8.2005 lähinnä turkkilaisten kavereiden seuraa FC Botania vastaan kärsittyyn karmeaan 0 – 15 tappioon. Tämä lienee KPPK:n huonoin tulos kautta aikojen! Itse kentälle ”uhrautuneena” voin vain todeta, että numerot kyllä valitettavasti vastaavat täysin tapahtumia, pelimme oli siis **luokatonta**. Alussa peli oli kyllä vielä melko tasaista, mutta kun maalihanat aukesivat, kasseja syntyi tasaisen tappavaan tahtiin ja nimenomaan väärään päähän...

Syyskierroksella ykkönen taisteli sitten muuten kyllä ihan mainiosti, valitettavasti joukkue kärsi koko kauden aikana jopa kolme kiusallista yhden maalin tappiota ja niinpä näytti siltä, että tie olisi viemässä alaspäin kohti seiskaa. Mutta loppusyksystä sitten repesi: meitä vastaan hyvin siististi esiintynyt FC Botan oli pistänyt karsintaottelussa 5. Divisioonaan täysin hulinaksi ja ylitti Ilta-Sanomienkin uutiskynnyksen kahden pelaajan ulosajolla joista toinen vielä varmuuden vuoksi löi erotuomarin lähes tajuttomaksi! Seurauksena tietysti sarjasta sulkeminen ja sen perusteella ensimmäisen putoajan paikalle jäänyt KPPK säilyykin kuutosessa, jos nyt vain vielä saa ykkösjoukkueen kasaan.

Ikämiehet aloittivat kautensa hieman ykkösen malliin eli välillä pelaajia oli paikalla ihan mukavasti ja tulokset hyviä, mutta kun jouduimme aloittamaan parikin peliä kahdeksalla miehellä oli niistä tietysti seurauksena murskaavat 0-7 ja 2-13 tappiot. Kevään positiivisin kokemus oli joka tapauksessa vajaamiehisestä Liiga-HJK:sta saatu komea 3-1 voitto, missä annoimme heille hyvää hyvyttämme kolme KPPK:n miestä lainaksi ja Maku pääsi jopa maalin makuun Klubin raitapaidassa. Pelistä jäi kuitenkin ikävä maku, kun HJK:n älyvapaa kärkimies syöksyi nappulat edellä kohti mainiota veskariamme Yannis Taskosta minkä takia peli jouduttiin keskeyttämään ja Yannis kiidättämään sairaalaan hänen pelikautensa päättyessä siihen.

Syksyllä ikämiehet kuitenkin onneksi ryhdistäytyivät ja suuri kiitos tästä kuuluu

jälleen KPPK:n fetaosastolle joka toi mukanaan lisää pelaajia ja erityisesti jälleen kaivattu maalintekijä Miltos palasi kentälle tuloksena seitsemän maalia kuudessa matsissa. Loppujen lopuksi päädyimme 35-vuotiaiden alimmassa mutasarjassa kolmansiksi tai viidenneksi viimeisiksi mikä lieneekin KPPK:n ikämiesten paras saavutus kautta aikojen!

Kohtasimme jälleen lapualaisen ikämiesjoukkueen F.T Aikapojat jo 20. kerran tällä kerralla Lapuan hyväkuntoisella Kiviristin kentällä. Lähtökohta oli tuttu useilta vuosilta eli emme onnistu saamaan Lapualle jostakin syystä edes yhtä joukkueellista pelaajia ja omassa sarjassaan yllättäen myös pelaajapulasta kärsivä Aikapojat marssitti meitä vastaan jälleen 18-henkisen porukan! Managerikaksikkomme A. Peltola – M. Saari onnistui kuitenkin houkuttelemaan riveihimme Aikapojista mainion maalivahdin Reijo Kaappolan ja hyökkääjä Esa Kosken niin että saimme sentään täyden miehistön avaukseen. Ensimmäisellä jaksolla Aikapoikien miesylivoima näkyi kyllä selvänä 3-0 johtona, mutta toisella puoliajalla alkoi ilmeisesti KPPK:n parempi kuntopohja vaikuttaa ja saimmekin kavennettua tilanteen Esa Kosken ja Sveitsin Wienistä tutun vanhan tuttavamme Pasi Mäenpään toimesta 3-2:een, mutta loppurutistus ei kuitenkaan riittänyt ja lopulta ottelun tulokseksi jäi Aikapoikien 4-2-voitto, mikä onkin KPPK:lle ennätyksellinen yhdestoista peräkkäinen tappio tässä pitkässä ystävyysottelujen ketjussa. Yhteinen jälkipeli sujui kuitenkin Simpsiön restauroidulla hiihtomajalla sopuisasti ja ehkä liiankin flegmaattisesti, sillä suunnatessamme kohti illan riemuja ja Vanhan Paukun festivaalia paikalle jäi lukemattomia avaamattomia olutpulloja!

Ja sitten vielä tuttu loppufraasi. Lopuksi tahdon lausua kiitoksen sanat kaikille toiminnassamme kuluneella kaudella mukana olleille: tosiasiaassa kulunut vuosi on ollut jälleen seuramme historian parhaimpia kautta aikojen ja siitä on hyvä jatkaa kohti uusia haasteita.

Muistiin merkinnyt sihteeri Ari Latomäki.